

152/1926 Sb. Ústavní zákon zo dňa 1. júla 1926

O udelení štátneho občianstva československého niektorým osobám.

Vyhlášené dne 7. srpna 1926, datum poslední novelizace 22. srpna 1926

Národné shromaždenie republiky Československej usnieslo sa na tomto ústavnom zákone:

§ 1.

(1) Štátni občania bývalého Uhorska, ktorí pred dňom 1. januára 1910 aspoň štyri roky nepretržite mali bydlisko v niektorej obci Slovenska alebo Podkarpatskej Rusi a obec táto za túto dobu nečinila proti nim námietky podľa §u 9 zák. čl. XXII/1886, majú nárok na udelenie československého štátneho občianstva, keď majú od uplynutia spomenutých štyroch rokov nepretržite do podanej žiadosti bydlisko na území náležajúcom dnes Československej republike a nie je dokázané, že si v tejto dobe nadobudli domovského práva v niektorej obci ležiacej mimo tohoto územia alebo štátneho občianstva mimo republiky Československej, jestliže do päť rokov od dňa účinnosti tohoto zákona podajú u príslušného úradu (§ 4) žiadosť za udelenie československého štátneho občianstva.

(2) Nepretržitosť bydliska podľa predošlého odstavca neruší doba, ktorú tá ktorá osoba strávila

- a) do 1. júna 1919 v službe vojenskej, pokiaľ táto nebola službou z povolania, alebo plniac povinnosť uloženú jej podľa zákona o válečných úkonoch,
- b) za svetovej vojny alebo po svetovej vojne buď v zajatí, v rukojemstve alebo v internovaní,
- c) v službe československej brannej moci,
- d) prechodne za zárobkom.

(3) Z nároku sú vylúčení, ktorí

- a) sa dopustili trestného činu proti bezpečnosti Československej republiky, alebo
- b) dobrovolne opustili územie Československej republiky a prejavili nepriateľské smýšľanie vôči nej,
- c) boli právoplatne vykázaní z územia Československej republiky,
- d) po 28. októbri 1918 vykonávali mimo územia Československej republiky funkcie v záujme cudzieho štátu,
- e) odopreli složené sľuby poslušnosti podľa §u 2 zákona zo dňa 10. decembra 1918, čís. 64 Sb. z. a n., a neboli preto na svojich služobných miestach ponechaní a ani pozdejšie prijatí.

§ 2.

(1) Vydané ženy, manželstvo ktorých nebolo súdne ani rozlúčené, ani vyhlásené za neplatné, nasledujú v štátnom občianstve nabytom podľa tohoto zákona svojho manžela, nezletilé deti manželské a legitimované svojho otca, není-li ho, svoju matku, nemanželské svoju matku.

(2) Bývanie umrelého manžela pred 1. januárom 1910 a od tejto doby (§ 1) započíta sa do bývania vdovy, keď si táto podá podľa tohoto zákona žiadosť o udelenie československého štátneho občianstva.

(3) Bývanie umrelého otca, alebo umrelej matky-vdovy, alebo umrelej nemanželskej matky pred 1. januárom 1910 a od tejto doby (§ 1) započíta sa do bývania detí (manželských, nemanželských alebo legitimovaných), podajú-li tieto podľa tohoto zákona žiadosť o udelenie československého štátneho občianstva. Keď sú tieto deti nezletilé, podá žiadosť zákonný zástupca.

(4) Podajú-li v predošlom odstavci spomenuté deti alebo ich zákonný zástupca žiadosť o udelenie československého štátneho občianstva podľa tohoto zákona, započíta sa do ich bývania (§ 1) doba bývania rodičova (§ 1) aj vtedy, keď dotýčný rodič ešte žije a pre svoju osobu udelenie štátneho občianstva nežiada.

§ 3.

Osobám, ktoré nabyly československého štátneho občianstva podľa tohoto zákona, určí ministerstvo vnútra, súčasne s udelením štátneho občianstva alebo s vystavením vysvedčenia podľa 5. odstavca §u 4, v zvláštnom výnose, domovské právo podľa zásad §u 14 zákona z 9. apríla 1920, čís. 236 Sb. z. a n.

§ 4.

(1) Žiadosti o udelenie československého štátneho občianstva podľa tohoto zákona podať treba u politického úradu II. stolice (županského úradu), v obvode ktorého má žiadateľ bydlisko.

(2) Žiadosť obsahovať musí označenie:

- a) mena, priezviska, zamestnania, bydliska žiadateľa,
- b) miesta a dňa narodenia žiadateľa,
- c) mena a osobných pomerov manželky a detí žiadateľa,
- d) pobytu žiadateľa od 1. januára 1906 počnúc, prípadne osôb, pobyt ktorých sa mu vpočíta,
- e) pobytu podľa 2. odstavca §u 1,
- f) vlastnoručným podpisom opatrené prehlásenie žiadateľovo, že po 1. januári 1906 nestal sa ani štátnym občanom ani domovským právom príslušným mimo republiky Československej,
- g) prehlásenie žiadateľovo, že žiada o udelenie československého štátneho občianstva podľa tohoto zákona,
- h) nie sú-li tieto údaje doložené verejnými listinami, nech sú v žiadosti označené dokazovacie prostriedky, ktoré

strana chce mať použité.

(3) Politický úrad II. stolice (županský úrad) ihneď predloží žiadosť, zodpovedajúcu predpisom predošlého odstavca ministerstvu vnútra. Nezodpovie-li žiadosť predpisom predošlého odstavca, vráti politický úrad II. stolice žiadosť strane cieľom doplnenia alebo opravy. Neučiní-li tak strana v primeranej lehote úradom určenej, považuje sa žiadosť za odvolanú. Odvolanú žiadosť možno znovu opakovať.

(4) Keď udaje žiadosti nie sú doložené hodnovernými listinami, úrad vyšetrí a zistí podmienky udelenia československého štátneho občianstva, pri čom môže dať prísazne vypočuť svedkov, stránky a použiť všetkých dokazovacích prostriedkov podľa zásad civilného procesného poriadku. Je-li nepretržitosť bydlíša (§§ 1 a 2) zistená alebo aspoň pravdepodobná, žiadosť zamietnuť možno len vtedy, keď niet ostatných podmienok udelenia štátneho občianstva určených v tomto zákone.

(5) Nebola-li žiadosť odvolaná a nevynesie-li ministerstvo vnútra konečné rozhodnutie behom dvoch rokov od dňa podania žiadosti u politického úradu II. stolice (županského úradu), považuje sa československé štátne občianstvo za žiadateľovi udelené podľa tohoto zákona. O tomto spomenuté úrady povinné sú na žiadosť stránky ihneď vydať úradné vysvedčenie.

§ 5.

Udeleniu československého štátneho občianstva podľa tohoto zákona neprekáža, že žiadateľovi bolo uznanie alebo udelenie československého štátneho občianstva právoplatne odopreté pred dňom, keď zákon tento nadobudne účinnosti.

§ 6.

S osobami, ktorým bude podľa tohoto zákona udelené československé štátne občianstvo, budiž od dňa udelenia štátneho občianstva tak nakladané, ako keby boli bývali štátnymi občanmi od dňa 28. októbra 1918.

§ 7.

Použije-li strana vedome nepravých a nesprávnych dokladov a udajov v žiadosti pri uplatnení nároku v tomto zákone určenom, môže ministerstvo vnútra udelenie československého štátneho občianstva uplatneného podľa tohoto zákona vyhlásiť za neplatné.

§ 8.

Zákon tento nadobudne účinnosti 15. dňa po vyhlásení. Prevedením zákona poveruje sa minister vnútra v dohode so súčasťnenými ministrami.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.